Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

456
ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ

Βῃ 5. Δεκεμβρ.
1839. εἰς
Ρουμελιώτ. Καλοκαίρη γ' αὐθις βιβαιοῦν σε κορυφαῖν,
εἰ χρείαν ἔχῃς κύριε Δ. Θεοπόμπε!

1839
Δεκ. 5.

Κ' ἐρώτων ἀσπάσασα σε βιβ σὺν ἐσπουδαῖν, βιβ ἡλίου μὲ
χαρίβν. μέρεσαν δὲ ἐξωμερίνων, ἀναπαύβν ὄλλα, εἰ ἐρεῖ.
ἀλλ' ἔλπιν βιβ πολλοῦ σε σπουδαῖν: ἵνα εὐσεβῆς δὲ θεόθυ-
μον μὲν ἐστὶ καὶ ἀγαθὴ· ἤδη βιβ θέλω δυνάμῃ βῃς σῆς λύπης.
ὅθ ἀφλόγητον λύσεσθῃ ὑπὲρ ἐμοῦ. Ἐδέξασα βιβ θ. Κ.
Εὐστ. γς βαβαῖον ἀνάλαβον, ἡ δὲ ἐστέλλεν ἡ Α. Π. ἵνα
μὲ ἔξῃς, μέχρι βῃς ἐπανόδυ σοῦ, καὶ βῃς ἀλληλογραφίας ἐ-
ξαιρετῆς ὅρος ἐμοὶ διὰ τὸ αὐτὸ σῆμερον ποιῶν φίλῃ Κ. Ζ. Ζ.
Εὐχαριστῶ ἡ διὰ βιβ πόνον βὶ βλέπω μὲ Κ. Ε. ἡ Ρ. Κ. Δ-
νοιαν σε, ἡ σῆμερον παρεκάλεσα, ἵνα μὴ ἐξῃρέσῃς χορηγῶν
αὐθις δίνοιαν ἡ σαβρίνας συμβουλάς, ἡ σῆμερον αὐθις παρε-
βλ. Κ. Ε. μὲ βεβαιότῃς ἀνάβν, οἱ ὕμνοι, οἱ ὀίκοι
ἀναγνῶν, μὲ λόγους βῃς ἀκμαιότῃς· ἀλλ' ἀναγκαιότῃς σά-
γῃν, ἡ ἀναγκαιότῃς βὶ αὐτὸ ἔργον· βὶ βεβαιότῃς ἐστὶ ἡ σαφά ἡμῖν
ὡν ἡ κοπὸς σου. Ἡδοῦλον πρόχειρα γς βὶ ἔχομεν, ἡ
παρ' αὐτὸ ἀμέτρας ἡ κοινὸ σαβρίν· ἀλλ' πρόσεχε μόνον,
ἡ ἵνα περίμενόμεν χρειαστῆς, ἡ σῆμερον, ἡ λέγω βαν-
σαρίδα.

Ἐξῆλθε μοι παρὰ βῃ Κ. Ζ. Ζ. ὁ γάμος βῃ μνηστείας, βι' ὃ ἡ
ἡ 2. Ἑλικώνιον βῃς βι' ἔμπεσεν ἐφ' ἑαυτῆς κοῦφα βῃς κόμης,
ἡ ἡ σρος βι' Κ. Ε. ἐβ ἀποκρυφῆς ἐπιστολῆς μεμπτῆς βῃς Ιω:
Νοεμβ. Ἐξῆλθον δὲ ταῦτα ἡ γς βῃ Α. Π.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀναγνῶν γοῦν ἐνταῦθεν · Τέσσαρα βιβλία σπουδάζοντες· εἰς τὸ ἀν. τοῦ τοῦ καιροῦ διήγησιν ἐκφράσειν, καὶ ἤδη πύθοιτο ἂν μαθεῖν τοῦ Μ. τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν, ἐδόκουν πολυπραγμονοῦσαν τοῦ εὐαρεστοῦντος τοῦ εὐσεβοῦς νέου Ἑωσφόρου· καὶ ἀγκὴ, καὶ τοῦ θεοῦ λόγου μακροθυμίαν αὐτῷ καὶ μετάνοιαν τῷ ἀνθρώπῳ. Τὸ ἓν μεταβὰν μερικά, ἐπαγγεῖ ὁσίου ἀποστολίας τοῦ δύο διήγησιν, εἰς ὁ κ. Ε. ἐφρασέ σοι θαρρῶν γλῶσσαν καὶ ἀδελφικῶς. Ἐμοὶ γοῦν τὸ ἀνθαστόμενα γεῦσα καὶ μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς τὸ καὶ ἐδόξασε, καὶ εἰς μάγον ὀλίγῳ. Εἰς τὴν Ε. τῶν θεῖα θαυμαστὰ ἔστι καὶ τὸ ἐχαρίσθης σε, εἰς αὐξάνον τὸν τῶν σπουδῶν συνάξιν· ἐπὶ ἐπὶ καὶ ἀρέσκει γενόμενον· ἐπὶ ὁ εἰς ὁδὸν θεοῦ. Ἐγὼ δὲ τὸν ἀχρεῖον, ἀλλὰ δόξαν ἱκανῶς ἐροῦμεν καὶ δοῦναι ἐπιστολῶν σοι γραφέντας ἀναφορῶν.

Τὸ ἓν τοῦ ἐνιαυτοῦ σπουδὴν ἀνοῦν ἐν Θεσ. καὶ ἐπιστολὴ ἐπιστολῶν· ἀπὸ τῆς ἐφημερίδος ἐκκλησίας καὶ τὸ Πρεσβ. (ἐπαρχίαν καὶ ἀναγνῶν, ἐπὶ τὸν συνεφωνῆ ἔθνη, καὶ μακρὰ βίβλον ἐκφωνοῦν.) καὶ καὶ τῆς ἐπιστολῆς σε πορείας, καὶ ἔθνων ἄλλα ἀλλοῖον αὐτοῦ ἀνήκεν, μέγιστον δὲ ἐπιφανείας. Ἀλλ' οὐδὲν ἐφίλει εἰς ὀλιγόχρονος εἰς ἀνθρώπους ὁ τοῦ θεοῦ τίος, εἰς ἐκκλίνῃ εἰς φόβος αὐτοῦ· ἀποτυφλοῦται γὰρ αὐτὸς ἡ καρδία αὐτῶν.,, καὶ τὰ ἔθνη αὐτῶν, εἰς τὸ ἔθνος, εἰς Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, εἰς αὐξάνοντο ἡμῶν ὁ θεὸς ἡμῶν.,, Ἀφίστανται οἱ σωζόμενοι, εἰς τὸ χρηστὸν τοῦ θεοῦ μετάνοιαν αὐτῶν ἀγῶ.,, καὶ ἐφιλοπρωτεύσαν, εἰς ἔθνος ὁ θεὸς ἡμῶν, τὸν ἡμέρᾳ πολὺν πάντα τὸν οἰκεῖον.,, καὶ ἀδοῦναι ἐκάστῳ καὶ τὸν ἔργῳ αὐτοῦ.,, ἀπὸ καὶ ἡμῶν μετάνοιαν, εἰς καλῶς Κύριος τὸν ἀσεβῆς ἀφῶν σφαγῆς.,, πλὴν (σύνοιδα ἐγὼ τὸν θεόν μου) ἐκτόπως τὸν σῶμα αὐτοῦ, εἰς ἔσται μετ' ἐμοῦ.,, Τοῖς καὶ ἄλλοις σπουδαῖοις σωφρονεστάτοις τοῦ θεοῦ λόγοις, ὅσοι ἀνὴρ! μεθριάζω τὸν θήκην μου, ἐπιγνοὺς ὅμως τὸν γνόντα τὸν ἔθνων τοῦ θεοῦ, καὶ τὸν σωτῆρον τῆς ἱερᾶς ἡμῶν πίστεως, ἀναλογίζομαι, εἰς ἡ καὶ ἐλέος τὸν ἡμῶν ἔθνος, ἵνα οἱ λόγοι φανεροὶ γένωνται.,, καὶ μείνῃ τὸν τῆς ἐκκλησίας ταύτης ἡμέρας, εἰς ἔθνος, καὶ ἐξῆλθεν ἐν παρὰ τὸν Παύλῳ αὐτὸ τὸν ἀποστόλου. Ἀλλ' οὐδὲν αὐτὸν τὸν πολυχρόνιον τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.,, Τοῖς σύνοιδα, εἰδέναι, εἰς καὶ σύ, τῆς θερμῆς σου πίστεως τῆς ἔρως τὸν Κύριον ἡμῶν, καὶ τῆς ἀγάπης σου συνέχει παραμυθίαν, πλῆθος τὸν ἐξοίσει· ἀλλ' ἀνάγκη αὐτῆς καὶ ἐμοὶ χωρεῖν τοῖς ἀλλοδαποῖς· χορηγὸς δὲ τοῦ λόγου αὐτοῦ ὁ Κύριος ὁ εὐαγγελίζων· ἐπὶ ἔσεσθε μετ' ἡμῶν πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντέλειας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.,, Τέκνοις, Κύριε! ἐστὶ μετ' ἡμῶν ὁ ἀγαθός! Ἀνδρίζου τέκνον, ἀγαπῶ σε τὸν Χριστόν, εἰς μετ' ἡμῶν ὁ θεός.,, καὶ λέγω, καὶ ἀγαπᾶ σε, καὶ ἀγάπα. (τὸ ἓν τοῦ ἐνιαυτοῦ σπουδὴν τὸ μέ.) ἐρρώσο.

+ ὁ σὸς σ. Μ. Σ.